

§ 99. De bestemmelser, der er fastsat i dommen, kan senere ophæves eller med virkning for tilsynstiden ændres af retten efter påstand af påtalemyndigheden eller på begæring af kriminalforsorgen eller den dømte. Begæringen fremsættes over for påtalemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en begæring fra den dømte ikke til følge, kan han ikke forlange, at spørgsmålet indbringes for retten, før der er forløbet et halvt år fra afgørelsen.

§ 100. Begår den dømte ny lovovertrædelse i tilsynstiden, og indbringes sagen for retten inden dennes udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse, eventuelt i forbindelse med en ændring af bestemmelserne i den første dom.

§ 101. Såfremt den dømte unddrager sig tilsynet eller overtræder de pålæg, der er meddelt, kan påtalemyndigheden på ny indbringe sagen for retten, der kan

- 1) tildele advarsel eller
- 2) tilføje eller ændre pålæg og forlænge tilsynstiden inden for den i § 94, stk. 1, fastsatte længstetid.

Stk. 2. Anses de i stk. 1 nævnte forholdsregler for utilstrækkelige til at formå den dømte til at efterleve dommen, kan retten tillige eller i stedet idømme bøde eller om fornødent dømme ham til midlertidig anbringelse i anstalt i et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 3 måneder. Bestemmelserne i §§ 103 og 107 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Må det anses for formålsløst fortsat at anvende forsorg, kan retten ophæve dommen og kan i forbindelse hermed idømme en anden foranstaltning efter reglerne i § 85.

Kapitel 27.

Anbringelse i anstalt.

§ 102. Når det må anses for påkrævet for at forebygge, at tiltalte begår yderligere lovovertrædelser, eller nødvendigt af hensyn til den almindelige lovlydighed, kan

tiltalte dømmes til anbringelse i anstalt. Tiden for anbringelsen, som ikke kan overstige 10 år, fastsættes i dommen.

Stk. 2. En person kan dog dømmes til anbringelse på ubestemt tid, hvis

- 1) han findes skyldig i drab, røveri, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 70 nævnte art eller brandstiftelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser, og
- 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder navnlig om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og
- 3) anbringelse på ubestemt tid findes påkrævet for at forebygge denne fare.

Stk. 3. Anses en person, der er omfattet af stk. 2, på grund af psykisk abnormitet uegnet til anbringelse i anstalt i Grønland, eller giver sådan anbringelse ikke tilstrækkelig sikkerhed, kan han dømmes til anbringelse på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark. § 103, stk. 2 og 3, § 104, stk. 4, og § 108 finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. For den, der dømmes til anbringelse på ubestemt tid, skal der af retten beskikkes en egnet og villig bistandsværge, om muligt en af hans nærmeste pårørende.

Stk. 5. Begår den dømte ny lovovertrædelse under ophold i anstalt, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Retten kan i stedet fastsætte en foranstaltning alene for det nye forhold. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. finder ligeledes anvendelse, hvis den dømte begår ny lovovertrædelse efter at være dømt til anbringelse i anstalt, men inden anbringelse i anstalt er iværksat.

§ 103. Den dømte skal så vidt muligt beskæftiges med arbejde, hvortil han er egnet, eller i det omfang, det findes formålstjenligt, oplæres i et for ham passende erhverv. I det omfang det er foreneligt med hensynet til retssikkerheden og anstaltsordenen og stemmende med hensynet til en hensigtsmæssig behandling, skal det tilstræbes, at